

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

มนุษย์เราต่างกันที่หัวใจ

(คณะศิษยานุศิษย์วัดป่าเหวไฮ บ้านคำบอน อ.ศรีธาตุ จ.อุดรธานี ถวายสถานที่
วิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชนอำเภอศรีธาตุ แต่องค์หลวงตา ได้ทดลองออกอากาศเมื่อ
วันที่ ๑๑ มิ.ย.๔๙ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยรับสัญญาณถ่ายทอดจากสถานีแม่ข่ายวัดป่า
บ้านตาดร้อยเปอร์เซ็นต์) เวลานี้วิทยุออกจากบ้านตาด ๖๘ สถานีใช้ใหม่ (ครบ ที่เขา
รายงานมาหลังสุด) เรียกว่าทั่วประเทศไทยจะประสานถึงกันหมดละทำ เราจำได้แต่ว่า
ภาคใต้ ๑๑ สถานี ภาคไหน ๆ มันออกทุกภาค ต่างกันแต่มากกับน้อยเท่านั้นเอง

เดี๋ยวนี้ยังพอพืดพอเหวี่ยงกันอยู่บ้างก็คือสายฝนคือธรรม ออกไปรยปรายทั่ว
ประเทศไทย แม้จะตกเป็นพืดฝนตกแบบฝอย ๆ ก็ตาม ก็ยังดีกว่าแห้งแล้งเสียทีเดียว
เหมือนสองปีที่ผ่านมาฝนตกมีแต่ฝนฝอย ไม่ได้ตกเป็นท่า ๆ อย่างท่วมลงมาเป็นครั้งเป็น
คราว พอน้ำมากก็มากมาอย่างนี้ สำหรับทางภาคอีสานสองปีไม่มี มีแต่ฝนฝอย ตก
ฝอย ๆ อันนี้ธรรมะของเราที่นำออกแสดงแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายนี้จะเป็นประเภท
ธรรมะฝอย คือยังไม่ทั่วถึงในขอบเขตแห่งประเทศไทยของเรา แต่กระจายออกไปเป็น
ฝอยไปแหละ ก็ยังพอพืดพอเหวี่ยงกันบ้าง

ถ้ามีตั้งแต่เรื่องกระแสของกิเลสโดยถ่ายเดียวแล้ว เขียนใบตายไว้เลย ไม่มีอะไร
ที่จะแน่นอนแม่นยำยิ่งกว่าธรรมของพระพุทธเจ้า ขออย่าได้ฝืน คำว่า สุวากุขาโต ภค
วตา ธมฺโม ทรงตรัสไว้ชอบแล้วทุกอย่าง กลั่นกรองออกมาจากพระจิตที่บริสุทธิ์สุดส่วน
สอนโลกจึงไม่มีผิดมีพลาด ตั้งแต่แรกอเวจีขึ้นมา ๆ สวรรค์ชั้นพรหมถึงนิพพาน มีใคร
สอนได้ธรรมประเภทนี้ ไม่มี มีศาสดาที่ละพระองค์ ๆ เท่านั้นที่ตรัสรู้ขึ้นมายากแสนยาก
จะได้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมาตั้งแต่ละพระองค์รู้สึกว่ายาก จึงอุปบัติได้เพียงพระองค์เดียว

พออุปบัติขึ้นมานี้ก็ เป็น โลกวิทู รู้แจ้งโลกนอกโลกในตลอดทั่วถึง ตั้งแต่แรกอเวจี
ขึ้นมาจนกระทั่งถึงนิพพาน นี่คือศาสดาองค์เอกแต่ละพระองค์เท่านั้นที่ทรงรู้ทรงเห็น
เป็นปฐมฤกษ์ อันเป็นมหามงคลอย่างยิ่งแก่บรรดาสัตว์ทั้งหลาย นอกนั้นไม่มีใครทราบ
บรรดาสาวกทั้งหลายก็ทราบตามลำดับลำดับมา แต่ทราบจากพระพุทธเจ้าประทาน
โอวาทแล้วไปประพฤติปฏิบัติ ผลเป็นของตัวเกิดขึ้นมา ๆ รู้ บรรดาสาวกทั้งหลาย
เชี่ยวชาญไปคนละทิศละทาง แต่ไม่เหมือนพระพุทธเจ้าเท่านั้นเอง หากเป็นสักขีพยาน
กันได้ในเรื่องเหล่านี้ ขออย่าได้พากันฝ่าฝืน

งานกิเลสนี้เป็นงานหลอกหลวงโลกมาตลอดตั้งกัปตั้งกัลป์ งานของธรรมเป็นงาน
แก้ เป็นงานชะล้างสิ่งจอมปลอมทั้งหลาย ที่สัตว์โลกได้รับความลุ่มจมเพราะความ

หลอกลวงของมัน ธรรมะนี้เป็นประเภทน้ำชะล้างสิ่งสกปรกทั้งหลาย ถ้าไม่มีธรรมเลย จมตลอดนะ แล้วงานของโลกงานของกิเลสนี้ไม่มีคำว่าสิ้นสุดยุติ จะเบิกกว้างออกไปเรื่อย ๆ เป็นกับเป็นกัลป์ไม่มีประมาณ สัตว์ทั้งหลายที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสารนี้ เหมือนมดไต่ขอบด้ง มีสูงมีต่ำหากอยู่ในวงวัฏวน มีสูงมีต่ำอยู่อย่างนั้นตลอดมา นี่คือนงานของวัฏวนของกิเลส ที่ลากเข็นสัตว์โลกให้ไปในทางที่ต่ำเสมอ ไม่มีคำว่าสูง

ใครประพฤติตามกิเลสตัณหาปรากฏว่าคนนั้นได้ไปสวรรค์ คนนี้ได้ไปพรหมโลกไปนิพพาน แม้รายเดียวไม่เคยเห็นเลย มีธรรมพระพุทเจ้าเท่านั้น ตั้งแต่รายเดียวขึ้นไป เป็นธรรมของพระพุทเจ้าทั้งนั้น เป็นธรรมชาติที่ลากเข็นสัตว์โลกขึ้นมา ส่วนกิเลสมีแต่ลากลง ๆ งานของกิเลสเป็นงานบานปลายตลอดไม่มีที่สิ้นสุดยุติ ดึงโลกทั้งหลายหมุนกันตลอดนี้ หมุนกันเท่าไรก็เป็นพื้นเป็นไฟตาม ๆ กันอย่างนี้ ที่จะให้เป็นความสุขความเจริญเพราะกิเลสพาให้เป็นไปนั้นไม่มีทาง

ขอท่านทั้งหลายอย่าสร้างความหวังไว้กับมัน ให้สร้างความหวังไว้กับธรรมของพระพุทเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ก็ตามตรัสรู้ขึ้นมาแล้วแม่นยำ ๆ หนึ่งไม่มีสองก็คือพระญาณหยั่งทราบของพระพุทเจ้า ลงได้หยั่งทราบอะไรแล้วหนึ่งไม่มีสอง ไม่มีที่ค้านได้ และพระวาทะที่รับสั่งอันใดออกไปแล้วหนึ่งไม่มีสองเหมือนกัน จึงเรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบเรียบร้อยสมบูรณ์แบบ ไม่มีที่จะตัดออกหรือเอามาเพิ่มเติมได้เลย เพราะสมบูรณ์แบบเต็มที่แล้วในคำสอนของพระองค์ จึงเรียกว่าสวากขาตธรรม แต่เราสวดกว้าง ๆ ว่า สวากขาโต ภคฺวตา ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ชอบแล้ว ตรัสไว้ดีแล้ว เราย่อเอาเลยว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว นี่เป็นคำสอนของพระพุทเจ้าทุก ๆ พระองค์

ขอให้พากันเอาจิตใจหมุนเข้ามาหาธรรม ถ้าอยากมีเกาะมีดอนมีที่ซุกหัวนอน อยู่ได้แล้วขอให้ฟังธรรม ฟังกิเลสฟังไม่ได้ จะพาจม ๆ อยู่ด้วยการเสี่ยงทั้งนั้นโลกอันนี้ไม่ได้อยู่ด้วยความแน่ใจ อยู่กับกิเลสเป็นความเสี่ยงเป็นเสี่ยงตาย เสี่ยงได้เสี่ยงเสียเสี่ยงทุกข์ เสี่ยงสุขมีนิดหน่อย เพียงเป็นเครื่องล่อชนิดหน่อยแล้วก็พาให้จม ๆ มากต่อมาก นี่คือนกลมายาของกิเลสพาสัตว์โลกให้หมุนเวียนอย่างนี้ตลอดมา ไม่มีคำว่ายุติ เป็นงานบานปลายตลอดงานของกิเลส จดลากสัตว์โลกให้เป็นไปตามมัน

แต่งานของธรรมที่ออกจากพระพุทเจ้าทุก ๆ พระองค์ เป็นงานประมวลความทุกข์ความเดือดร้อนวัฏวนของสัตว์โลกให้แคบเข้ามา ๆ เป็นวงแคบเข้ามา ทุกข์ก็แคบเข้ามา ความสุขก็ค่อยเบิกกว้างออกไป ๆ ตลอดเวลา นี่คือนงานของธรรม เป็นงานที่จะประมวลกองทุกข์ทั้งหลาย ที่แต่ละราย ๆ ได้ส่วยมากก็กัปกัลป์ให้หดย่นเข้ามา ๆ ด้วยการสร้างคุณงามความดี มีการให้ทาน การรักษาศีล การเจริญเมตตาภาวนา นี่คือนทาง

ก้าวเดินเพื่อวิญญานได้หย่อนเข้ามาๆ คือทางแห่งศาสนธรรมที่ทรงประกาศสอนไว้แล้วนี่ คือทางเพื่อความพ้นทุกข์เป็นที่สุด นอกจากนั้นก็บรรเทาทุกข์ไปโดยลำดับลำดับ ขอให้พากันจำ

เราพูดให้ชัดเจนเพราะเราจวนจะตายแล้ว ธรรมะที่มีอยู่ในใจนี้มีเหมือนไม่มี ไม่กดไม่ถ่วงไม่ผลึกไม่ตัน ไม่อยากให้พูดให้ไม้ให้คุย ตามแต่เหตุการณ์ที่จะพูดออกมา หนักเบาเล็กน้อย ที่ควรจะเป็นประโยชน์แก่สัตว์โลกได้เพียงไร ธรรมะเหล่านี้จะออกตามนั้นๆ เลยนั่นก็ไม่ออก สุตวิสัยของโลกจะรับได้ ออกมาก็ไม่เกิดประโยชน์ ดังธรรมะพระพุทธเจ้ามากขนาดไหน แม่น้ำท้องฟ้ามหาสมุทรสูัธรรมะของพระพุทธเจ้าที่ลึกซึ้งกว้างขวางครอบโลกธาตุนี้ไม่ได้เลย พระองค์ก็นำมาแสดงเฉพาะที่จะเป็นประโยชน์แก่สัตว์โลก ซึ่งจะได้ไปเป็นมฆามงคลแก่ตนเท่านั้น นอกจากนั้นก็ปล่อยให้ผ่านไปๆ สัตว์โลกก็จมไป

ผู้ที่มีกรรมหนาสาหัส เรียกว่าธรรมะไม่มีความหมาย เหมือนกับส่งคนไข้ที่หนักมากเข้าห้องไอซียู หมอก็ดูกันอยู่อย่างนั้น การรักษาพยาบาลก็เป็นไปตามมารยาทของหมอ แต่คนไข้ไม่มีหวัง รอดตั้งแต่จะตายเท่านั้นเข้าห้องไอซียู จะเข้าหาหมูกุหายหามตหาหมอไม่เข้าโรคประเภทไอซียู อันนี้จิตใจประเภทไอซียูที่ไม่ยอมรับบาปรับบุญอะไรเลยเป็นประเภทนี้แหละ ยังเหลือแต่ลมหายใจฝอดๆ เท่านั้นเอง เรื่องข้างนอกจะแต่งเนื้อแต่งตัว ตลอดที่อยู่อาศัยเครื่องใช้ไม้สอย จะหรูหราฟู่ฟ่าขนาดไหนไม่มีความหมาย

มีความหมายอยู่กับหัวใจดวงเดียว ถ้าใจนี้มีรัศมีมีคุณธรรมอยู่ภายในใจ ถึงข้างนอกจะคับแคบตีบตันใจนี้ก็เบิกกว้างตลอดเวลา ถ้าใจไม่มีคุณงามความดีแล้ว จะอยู่หอปราสาทราชมณเฑียรที่ไหนก็ตาม หัวใจนี้จะคับแคบตีบตันตลอดเวลา เพราะไม่มีสิ่งเยียวยาพยุงรักษากัน คือความดีทั้งหลาย ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

ธรรมที่นำมากล่าวเหล่านี้เราสอนทุกแบบทุกฉบับด้วยความแน่ใจ เราไม่สงสัยในธรรมทั้งหลายที่นำมาสอนโลกจากการค้ำชูเชี่ยชูดคั่นบนเวที ด้วยจิตตภาวนามาแล้ว อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย สิ่งที่ไม่รู้ไม่เห็นไม่เคยรู้เคยเห็น เป็นขึ้นมาๆ ดังพระพุทธเจ้าแต่ก่อนท่านก็เป็นคนสามัญธรรมดา ไม่ได้ปรากฏชื่อลือนาม แต่พอบำเพ็ญตามแนวทางของธรรมแล้ว ทรงปรารถนาพุทธภูมิ จนกระทั่งได้เป็นพระพุทธเจ้าโดยสมบูรณ์ ความรู้ความเห็นพระบารมีเต็มสมบูรณ์แบบ สอนโลกได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยก็คือศาสตาดองค์เอกนั้นแหละ

ต่างกันอย่างนี้นะมนุษย์เรา ต่างกันที่หัวใจ รูปร่างกลางตัวนั้นมองไปที่ไหนก็พอๆ กัน แต่จิตใจนั้นฝังลึกอยู่ด้วยคุณธรรมและบาป มีอยู่ภายในใจ ถ้าใครสร้างบาป

ไว้มากน้อยเพียงไร จะเป็นพินเป็นไฟเผาอยู่ในหัวอก คนอื่นไม่ทราบก็ตามเจ้าของทราบเอง เพราะเจ้าของเป็นผู้สัมผัสสัมพันธ์กับความชั่วช้าลามกที่ตนได้สร้างมา จะไม่ไปอยู่ที่ไหน ท้องฟ้ามหาสมุทรกว้างแคบขนาดไหน เรื่องบาปเรื่องกรรมจะไม่ไปอยู่ไม่ใช่สถานที่อยู่ของบาปของกรรม สถานที่อยู่ของบาปของกรรมของบุญกุศลทั้งหลายอยู่ที่ใจ

ให้พยายามระมัดระวังรักษาใจตนให้ดี ถ้าใจประคับประคองตัวเองไปในทางที่ถูกที่ดี สิ่งที่ส่งเสริมใจให้มีความสุขความเจริญจะเป็นขึ้นที่ใจ ถ้าใครมีความต่อต้านหาญทำในสิ่งที่จอมปราชญ์ทั้งหลายไม่ชมเชยสรรเสริญและทรงตำหนิติเตียน ผู้นั้นจะได้รับแต่ความล้มจม ไปภพใดชาติใด เขาเกิดเป็นมนุษย์ เราอย่างน้อยก็ไปเกิดเป็นมนุษย์ง่อยเปลี้ยเสียขาเสียอวัยวะ พิกลพิการ ไม่เต็มบาทเต็มเต็งเหมือนมนุษย์ทั้งหลายไปเสีย ถ้าไปเกิดเป็นสัตว์ สัตว์ประเภทต่างๆ มีจำนวนมากขนาดไหน ตัวเองก็แหวกแนวไปเกิดในสัตว์ประเภทที่ไม่พึงปรารถนานั้นแหละ บาปกรรมมันพาไปเกิดอย่างนั้น

ไม่มีอะไรเหนือกรรมในโลกอันนี้ พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ทรงยอมรับหมดเลย ว่า นตฺถิ กมฺมสฺมํ พลํ ไม่มีอะไรที่มีอำนาจยิ่งใหญ่กว่ากรรมไปได้ คำว่ากรรมได้แก่กรรมดีกรรมชั่ว อันนี้มีอำนาจมาก เจ้าของนั้นมีอำนาจในการสร้างกรรมทั้งดีทั้งชั่ว แต่เวลาสร้างลงไปแล้ว กรรมดีกรรมชั่วมีอำนาจเหนือเราอีกทีหนึ่ง บังคับเราเพราะฉะนั้นจึงให้ระมัดระวังการทำทุกสิ่งทุกอย่าง อย่าเห็นแก่ได้แก่ทำ เห็นแก่ความอยากความทะเยอทะยานไปทำ แล้วสิ่งที่เป็นพินเป็นไฟจะกลับมาเผาไหม้ตนเองโดยไม่รู้สึกรู้สีกตัว แล้วก็มาตำหนิผลงานของตัวที่ทำมาแล้วว่า ไม่สมมักสมหมาย ไปที่ไหนเจอแต่สิ่งที่ไม่พึงหวังๆ แต่ตัวเหตุคือเราสร้างไว้แล้วสิ่งไม่พึงหวัง ผลปรากฏออกมาก็มีแต่ความไม่พึงหวังทั้งนั้น จงพากันระมัดระวังให้ดี

ธรรมพระพุทธเจ้าเราหายสงสัยทุกแง่ทุกมุมแล้ว ตลอดพระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ จำอยู่ในหัวใจเป็นอันเดียวกันหมด ฟังคำนี้ พระพุทธเจ้าพระองค์ใดๆ พระรูปร่างนั้นเป็นเรือนร่างของพระพุทธเจ้า ส่วนพระจิตที่บริสุทธิ์เป็นธรรมธาตุนั้นเป็นอันเดียวกันหมด นับแต่พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ลงมาถึงสาวกองค์สุดท้ายทุกองค์ เป็นอันเดียวกันหมด เทียบเหมือนกับแม่น้ำในมหาสมุทร แม่น้ำนั้นจะไหลลงมาจากคลองใดๆ ก็ตาม ก็เรียกได้ว่าแม่น้ำนั้นไหลมาจากคลองนั้นคลองนี้ พอเข้าถึงมหาสมุทรแล้วเรียกได้คำเดียวว่าเป็นแม่น้ำมหาสมุทร จะเรียกคำอื่นไปไม่ได้

อันนี้บรรดาสัตว์ทั้งหลายที่สร้างคุณงามความดีบารมีมานาน้อย ค่อยไหลเข้ามาหามหาวิมุตติมหานิพพาน ซึ่งเทียบกับมหาสมุทรทะเลหลวงนั้นแหละ ค่อยไหลเข้า

มาๆ ตามวาสนาของตน พอใกล้เข้ามาๆ จนกระทั่งถึงความบริสุทธิ์หลุดพ้นแล้ว จาก การสร้างบารมีสมบูรณ์แบบแล้วนั้น ผางเข้าไปเป็นมหาวิมุตติมหานิพพานเหมือนกัน หมด ไม่มีอะไรจะแปลกต่างกัน พระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลายเป็นอันเดียวกัน เหมือน น้ำในมหาสมุทรเป็นอันเดียวกันนั้นแหละ อันนี้ก็เหมือนกันบารมีสร้างมา

ขอให้พากันระมัดระวังความชั่ว อย่าเห็นว่าเป็นบุญเป็นคุณเป็นมิตรเป็นสหายที่ ผากเป็นฝากตายได้ ไม่มีทาง มีธรรมที่ศาสตราจารย์เอกนี้เท่านั้นสอนไว้โดยถูกต้อง ให้ พากันยึดกันเกาะ ถึงจะยากลำบากก็ช่าง การที่เราจะฝ่าฝืนไปเพื่อความดีทั้งหลายนี้ แม้แต่การงานทางโลกก็ต้องลำบาก ถ้าไปทางที่ดำมันไปได้ง่าย ไหลลงได้ง่าย เหมือน น้ำไหลลงที่ต่ำไหลได้ง่าย แต่จะให้ขึ้นที่สูงต้องผลักต้องดันขึ้นไป

การสร้างคุณงามความดีเป็นอย่างนั้น ในเบื้องต้นที่ยังไม่มีทุนมีรอนมีกำลังวังชา เต็มเม็ดเต็มหน่วยพอจะหมุนตัวไปเองได้ ต้องได้ฝ่าฝืนกัน ที่นี้เวลาเราบำเพ็ญมาก เข้าๆ อำนาจความดีงามของเรานี้จะมีกำลังหนาเข้าๆ มากเข้าๆ ความดีงามทั้งหลายนี้ เลยสร้างธรรมอัตโนมัติขึ้นมาในตัวเอง คำว่าสร้างธรรมอัตโนมัติ คือสร้างความดีแก่ กิเลสทั้งหลายที่เป็นฝ่ายชั่วช้าลามกโดยอัตโนมัติ สร้างความดีขึ้นเป็นอัตโนมัติ จนกระทั่งผ่านพ้นไปได้

เวลาธรรมมีกำลังมากแล้วสร้างตัวเองเป็นอัตโนมัติ เหมือนกันกับกิเลสสร้างตัว ของมันบนหัวใจสัตว์โลกเป็นอัตโนมัติเหมือนกัน สองอย่างนี้เหมือนกัน ถึงขั้นธรรม สร้างตัวเป็นอัตโนมัติแล้ว เหมือนกันกับกิเลสสร้างตัวของมันเป็นอัตโนมัติบนหัวใจของ สัตว์โลกโดยไม่มีใครมาบังคับ กิเลสสร้างตัวเองบนหัวใจสัตว์โลกให้ได้รับความทุกข์ ความเดือดร้อน เกิดในที่ต่างๆ แปลกๆ ต่างๆ กันไป นี้เพราะอำนาจของกิเลสทั้งนั้น มันเป็นอัตโนมัติของมัน ที่นี้ความดีทั้งหลายที่เราสร้างไปๆ มากเข้าๆ ความดีทั้งหลาย กลายเป็นเรื่องอัตโนมัติแห่งความดีงาม

ไปอยู่ที่ไหนสร้างแต่ความดีๆ ไม่ได้สร้างอยู่ไม่ได้ หากเป็นอยู่ในใจ สุดท้ายก็ หมุนเป็นธรรมจักรฆ่ากิเลสอยู่บนหัวใจๆ จนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจไม่มี อะไรเหลือแล้ว นั้นละท่านเรียกว่าเป็นธรรมธาตุ โลงหมด สุกญฺโต โลกํ โลกสมมุติ ทั้งหลายที่เจือไปด้วยความทุกข์ความทรมานนี้หมดโดยสิ้นเชิง เหลือแต่วิมุตติธรรม ที่ เรียกว่าธรรมธาตุจากการสร้างความดีงามทั้งหลายของเรา เป็นผู้ได้รับความสุขความ เจริญตลอดอนันตกาล ท่านเรียกว่านิพพานเที่ยง เที่ยงไปจากเราผู้ที่บำรุงรักษาให้ถึง ชั้นเที่ยงเที่ยง เมื่อสมบูรณ์แบบแล้วเที่ยงเหมือนกัน ถ้ายังไม่สมบูรณ์ก็ต้องได้พยายาม พยายามขึ้นไป ให้พากันจำเอานะ

นี่ก็ได้ต่อสู้สำหรับพยายามสอน สอนโลกนี้เราสอนถอดออกมาจากหัวใจ เราไม่ได้สงสัยในการสอนโลก ไม่ได้โอ้อวด ธรรมประเภทนี้ก็ไม่เคยปรากฏในหัวใจตั้งแต่ก่อน ล้มลุกคลุกคลานไปเหมือนท่าน ท่านเหมือนเราไม่ผิดกัน แต่ว่าตะเกียกตะกายไปไม่หยุดไม่ถอย ผลแห่งความดีทั้งหลายก็ค่อยเกิดขึ้นมาเรื่อยๆ เกิดขึ้นมาๆ เป็นที่แน่ใจ เป็นสมบัติของตนไปเรื่อยๆๆ สุดท้ายก็เบิกกว้างออกๆ สุดขีดสุดแดนแล้วว่างหมด เบิกออกหมดขึ้นชื่อว่าสมมุติที่จะนำมาแห่งความทุกข์มาน้อย ฉิบหายตายไปหมดไม่มีเหลือ เหลือแต่ธรรมชาติที่ว่างเปล่า นั่นท่านเรียกว่านิพพานเที่ยง เกิดจากความดีงามของเราทั้งหลายที่ต่อสู้พยายาม ให้พากันจดจำแล้วตะเกียกตะกาย

อย่าเห็นแก่อยู่แก่กินแก่หลับแก่นอน เห็นแก่สู้รุษสู้ร้าย หาหลักเกณฑ์ไม่ได้ นี้กิเลสพาสัตว์โลกให้ก้าวเดิน ก้าวเดินไปเพื่อความเหลวไหลโลเลหาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ แล้วก็จมไปด้วยกัน ถ้ามีธรรมแล้วธรรมจะเป็นเครื่องยับยั้งชั่งตวง อะไรควรทำอะไรไม่ควรทำธรรมจะคอยชี้แจงบอก เราปฏิบัติตามธรรมเราก็มีหลักมีเกณฑ์ ถ้าเป็นไปตามกิลสหาหลักเกณฑ์ไม่ได้ ต้องระมัดระวังให้มาก

ขอให้ท่านทั้งหลายได้นำธรรมเหล่านี้ไปพิจารณาจากที่เราเทศน์สอนแล้วนี้ด้วยความไม่สงสัย หายสงสัยแล้ว ในแดนพุทธศาสนาเราหมดสงสัยโดยประการทั้งปวง ตั้งแต่บาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพานลงมาหายสงสัยหมด มันจำอยู่ในหัวใจนี้หมดแล้ว ยอมรับกราบพระพุทธเจ้าอย่างเอาตายเข้าว่าเลย ไม่มีอะไรเสียตาย มองดูอะไรพระพุทธเจ้าสั่งสอนอะไรที่อยู่ในวิสัยของตนปฏิเสธไม่ได้ เจอเข้า อ้อๆ ยอมรับ อ้อๆ เรื่อยไปเลย นั่นละธรรมที่ตายใจตายตัวพระพุทธเจ้ารู้ก่อนแล้ว ทีนี้เราดำเนินไปตามหลังก็ไปรู้จักยอมรับเหมือนพระองค์ท่าน จะฝืนท่านไปไหนได้ ฝืนไม่ได้นะ เอาละพอ ต่อไปนี้จะให้พร

นี่เราก็พยายามเพื่อลูกหลานไทยเรานั้นแหละ หลวงตาบัวไม่เอาอะไรพูดตรงๆ เราพอทุกอย่าง นี่ละการปฏิบัติธรรมถึงขั้นพอพอจริงๆ โลกกิเลสนี้ไม่พอ ได้เท่าไรไม่พอ ไหม้แหลกหมดๆ แต่ธรรมนี้พอ พอเป็นขั้นๆ จนกระทั่งถึงขั้นพอเต็มที่แล้วปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง ขึ้นชื่อว่าสมมุติไม่มีติดใจเลย นั่นคือบรมสุข พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านอยู่บรมสุข มีตั้งแต่ความสุขความเจริญ ธาตุชั้นธจะเจ็บไข้ได้ป่วยปวดหัวตัวร้อน เป็นสมมุติยกให้เหมือนทั่วๆ ไปกับสมมุติทั้งหลาย แต่ธรรมชาติที่เป็นวิมุติตินั้นบริสุทธิ์ พุทโธ บรมสุขตลอด

นี่ละจิตไม่มีอะไรเข้าไปเกี่ยวข้องได้ บรมสุข คือจิตเมื่อชำระซักฟอกให้พ้นจากสมมุติ ที่เป็นกองแห่งความทุกข์ทั้งหลายนี้หมดโดยสิ้นเชิงแล้วบรมสุขขึ้นเอง เราบอกว่าเราพอทุกอย่าง พูดได้อย่างเต็มปาก เราไม่ปรากฏว่าอะไรที่มีในใจของเรา เกิดความ

หิวโหยคิดอยากได้นั้นอยากได้นี้ไม่มี ได้มาเท่าไรก็เป็นไปด้วยความเมตตาซึ่งเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว ได้มาก็ออกหมด ๆ เลย ที่จะเข้ามาหาตัวเองไม่เห็นปรากฏ

ไปที่ไหนี่รุมนะ มันทราบเองนะโลกอันนี้ พอเราไปที่ไหนไม่ทราบเป็นยังไง เขาจะโทรถึงกันหรือไม่โทรไม่รู้ ถ้าไปโรงพยาบาลก็เต็มอยู่โรงพยาบาล คนนั้นมาเอานั่นมาเสนอ เอานี้มาเสนอ คนนั้นขาดอันนั้น คนนี้ขาดอันนี้ เราก็ควักกระเป๋า สุดท้ายกระเป๋าแห้งกลับมา ไปที่ไหนเป็นอย่างนั้นเดี๋ยวนี้ มันรู้กันหมด หลวงตาไปไหนรู้หมด คนนั้นขาดอันนั้น คนนี้ขาดอันนี้ เราไปธรรมดาเรามันทราบได้ยังไงก็ไม่รู้ หรือจะมีบอกลับ ๆ กันไปก็ไม่รู้ หรือโทรศัพท์ลับ ๆ ไปก็ไม่รู้ หลวงตาจะไปนะวันนี้ อาจเป็นอย่างนั้นก็ได้อะ อย่างโรงพยาบาล ส่วนมากเราไปโรงพยาบาล ไปเต็มอยู่แล้ว ฝ่ายราชการฝ่ายตำรวจฝ่ายอะไรมาก มารออยู่แล้ว มากี่มารายงาน อันนี้ขาดอันนั้นขาด เราก็งัดกระเป๋าออก กระเป๋าแห้งกลับมา วันไหนก็เป็นอย่างนั้น

อำนาจความเมตตาไม่ใช่อะไร มีเท่าไรหมดเลย เรื่องเมตตาอย่าเข้าใจว่าจะยังเหลืออยู่เลย ขอให้มึนเถอะนะความเมตตาภาวดีเรียบ ๆ อำนาจความเมตตารุนแรงมาก มันนิ่มไปหมดเลย สัตว์โลกไม่มีสูงมีต่ำ ความเมตตาครอบไปหมดเลย มีเท่าไรหมด ถ้าลงเมตตาไปไหนหมด ถ้าความตระหนี่ถี่เหนียวไปไหนโลกแตก ไม่มีใครคบค้าสมาคมคนตระหนี่ถี่เหนียว ถ้าอยากอยู่คนเดียว ตายไม่มีใคร กุสลา ธมฺมา ให้แล้วให้ตระหนี่มาก ๆ

นี่ก็ไม่นานนักละ กำลังเป็นห่วงทางเวียงจันทน์ ประเทศลาวทั้งประเทศหาที่จะเยียวยาโรคที่สำคัญ ๆ ไม่มี เช่นตาเป็นต้น เราก็ได้หมูนเข้าไปหาตาแล้วช่วย เวลานี้ได้ให้ไปสองครั้งแล้ว ไปครั้งแรกรายงานของเขาที่เขียนมาเต็มกระดาษ รวมแล้วเป็น ๑๖ ล้าน เราก็รับรายงานมาหมด สั่งให้หมดเลย ๑๖ ล้าน ยังข้องใจ เมื่อเร็ว ๆ นี้ไปอีก ตามไปอีก เขาก็เอารายงานมาอีก อ่านแล้ว ๑๔ ล้านให้หมดเลย รวมแล้วเป็น ๓๐ ล้าน ตาเพราะถามดูแล้วประเทศลาวไม่มีเครื่องมือตาเลยทำไง ตกลงเราก็ได้ทุ่มให้ นี่จะพยายามให้พอนะ เพราะประเทศลาวทั้งประเทศก็คนเหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ ใครอยากจะตาบอดพิจารณาซิ นั่นละที่จะไปช่วยเป็นจุดนี้ จะพยายามให้พอ

ทางนี้เราก็ได้ช่วยแล้ว ตั้งเป็นจุดแล้ว อุดรเป็นจุดหนึ่งเรียบร้อยมาแล้วเป็นเวลานาน ตั้งแต่ ๒๕๓๐ เราไปผ่าตัดที่โรงพยาบาลรัตนิน กรุงเทพ หมออภัยลูกศิษย์พอลกลับมามันสว่างไสว มาอยู่วัดได้สามวันเข้าโรงพยาบาลเลย เชิญหมอเชิญพยาบาลมาประชุมกันโดยด่วนเลย เอากันตรงนี้ตกลงกัน เรื่องหมอเรื่องอะไรเวลานี้เขาก็บอกว่ายังไม่พอ เพราะเครื่องมือไม่พอ ตกลงกันว่าถ้าได้เครื่องมือพอ หมอจะพอ ทางนี้ก็ เอาเครื่องมือจะให้พอ ชัดกันเลยได้ ตั้งแต่นั้นมาละเครื่องมือตาสมบูรณ์แบบอุดร

ส่วนศรินครินทร์นี้เครื่องมือก็ไม่พอ ต้องวิ่งมาหาเราทางอุดร นี่เราก็ให้ไป ๖ ล้าน ๘ แสนแล้ว อันนี้ให้เพียงเบาๆ ต่อไปนี้จะให้บุรีรัมย์ อันนี้ให้จริงจัง บุรีรัมย์เริ่มส่งแล้วเวลานี้ ๖ ล้านแล้วเรื่องตา แล้วจะเอาให้พอ จากนั้นก็ไปเพชรบูรณ์ ๔ ล้านส่งแล้ว นี่ก็จะเอาให้พอ แล้วก็พิษณุโลก พิษณุโลกก็ ๙ ล้าน ๕ หมื่น นี่ส่งแล้ว นี่ก็จะเอาให้พอ ตามจุดๆ ที่เราตั้งเอาไว้ ต่อจากนั้นจะกระจายไปทั่วประเทศไทย คือขยับไปตามความเกิดควมมี ได้มากน้อยเพียงไรช่วยกันไป นี่ตั้งไว้ ๓๐ จากนั้นก็โดดใส่เวียงจันทน์ เวียงจันทน์นี่ไป ๓๐ ล้านแล้ว เอาตาก่อน บุรีรัมย์ เพชรบูรณ์ พิษณุโลก อุดรดิตถ์ อุดรดิตถ์นี่ก็ ๕ ล้าน ๘ แสน นี่ก็ตาไปแล้ว ถ้าวลงในจุดไหนแสดงว่าใช่แล้ว จะเบิกกว้าง ออกให้พอๆ ทุกแห่ง หนึ่งบุรีรัมย์ สองเพชรบูรณ์ สามพิษณุโลก สี่อุดรดิตถ์ นี่ไปแล้ว ห้าเวียงจันทน์ จะเอาให้พออันนี้ สงสารทำไ้ เอาละที่นี้เลิกได้แล้ว

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz